

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **T. K.**, zast. Mgr. Martinou Nimmrichterovou, advokátkou se sídlem Blahoslavova 1165/4, Šumperk, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2025, č. j. 9 Ad 7/2025-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 26. 1. 2026 kasační stížnost odeslanou systémem datových schránek téhož dne, kterou žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá v záhlaví uvedený rozsudek, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zamítl její žalobu proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 28. 3. 2025, č. j. MZDR 31864/2023-4/PRO, ve věci žádosti o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 297/2021 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem a o změně některých souvisejících zákonů.

[2] V posuzované věci stěžovatelka nebyla v řízení před městským soudem zastoupena. Městský soud proto napadený rozsudek doručoval přímo stěžovatelce do vlastních rukou, a to prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Stěžovatelka při doučování nebyla zastižena a dne 29. 12. 2025 jí byla zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedla. Přes tuto výzvu si stěžovatelka rozsudek v úložní lhůtě nevyzvedla, a byl jí proto dne 12. 1. 2026 vložen do domovní schránky. V souladu s § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, platí, že „[n]evyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl“. Toto ustanovení platí i ve správním soudnictví, a to v souladu s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen uplynutím 10 dnů ode dne doručení výzvy k vyzvednutí (dne 29. 12. 2025), tedy dne 8. 1. 2026.

[3] Lhůta pro podání kasační stížnosti činí podle § 106 odst. 2 s. ř. s. dva týdny od doručení napadeného rozhodnutí, o čemž byla stěžovatelka řádně poučena. Zmeškání této lhůty nelze podle uvedeného ustanovení prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty“. V daném případě určil počátek běhu lhůty čtvrtek 8. 1. 2026, posledním dnem pro podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 22. 1. 2026. Stěžovatelka ovšem kasační stížnost skrze datovou schránku odeslala až v pondělí 26. 1. 2026, tedy opožděně. Nejvyšší správní soudu proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[4] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. února 2026

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu